

ÎNCHEIERE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Efes Vitanta Moldova Brewery” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Efes Vitanta Moldova Brewery” Societate pe Acțiuni împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Guvernul Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 2016 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca fiind tardivă,

c o n s t a t ă

La 02 martie 2016, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 18 aprilie 2014, a solicitat Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală înregistrarea mărcii INIMA MOLDOVEI pentru clasa de produse CIPS 32 și clasa de servicii CIPS 35. În ordinea stabilită în art. 7 alin. (3) lit. i) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, a cerut Comisiei pentru examinarea cererilor privind acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial, din cadrul Guvernului RM, permisiunea de utilizare a denumirii MOLDOVA în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI.

Invocă ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA că, dat fiind faptul că de la depunerea cererii pentru eliberarea permisiunii de utilizare a denumirii țării în cadrul mărcii, Comisia nu i-a remis decizia, la 23 noiembrie 2015 a solicitat Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală comunicarea deciziei corespunzătoare în cazul în care o deține. La 30 noiembrie 2015, Agenția i-a expediat o copie a Deciziei Comisiei nr. 1117-371 din 09 iulie 2015, prin care s-a refuzat acordarea permisiunii de folosire a

denumirii statului în cererea de înregistrare a mărcii cu numărul de depozit 034784 din 18 martie 2014, pe motiv că utilizarea mărcii pentru produsele clasei solicitate ar putea prejudicia imaginea statului.

Susține reclamanta că la 29 decembrie 2015, cu respectarea termenului prevăzut de art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, a formulat o cerere prealabilă, recepționată de către pârât la 31 decembrie 2015, prin care a solicitat revocarea integrală a deciziei din 09 iulie 2015, cu acordarea permisiunii de utilizare a denumirii oficiale a țării în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI pentru produsele și serviciile incluse în clasele CIPS 32 și 35, însă nu a primit nici-un răspuns.

Menționează ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA că la emiterea deciziei contestate, Comisia nu și-a motivat deloc concluzia precum că utilizarea elementului MOLDOVA în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI ar putea prejudicia imaginea statului, circumstanță ce determină ilegalitatea acestui refuz.

Afirmă reclamanta că este în deplină desfășurare a unei campanii sociale despre promovarea imaginii Republicii Moldova, care-și propune să prezinte țara așa cum n-a mai fost văzută niciodată, readucând frumusețea Moldovei acolo unde îi este locul – în Inima Moldovei și având ca scop provocarea publicului să se mândrească cu locurile plaiului moldav. În cadrul acestei campanii au fost făcute investiții considerabile de peste 260 mii lei în realizarea materialului media care este concentrat pe scopurile indicate – promovarea imaginii Moldovei prin arătarea locurilor pitorești și localităților deosebite ale țării. Au fost realizate 10 spoturi video, în fiecare din acestea fiind prezentat un anumit loc din zona centrală a Moldovei, adică din inima țării, care au fost promovate intens în rețeaua globală internet și la posturi de televiziune. Mai mult ca atât, această campanie este realizată în parteneriat și cu suportul Ministerului Culturii, fiind preconizată o investire suplimentară pentru promovarea imaginii țării. Astfel, modul în care campania reprezintă țara exclude fără nici un dubiu faptul că utilizarea mărcii INIMA MOLDOVEI ar putea prejudicia imaginea statului, refuzul Guvernului RM de a elibera permisiunea corespunzătoare fiind neîntemeiat și ilegal.

Solicită ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA anularea deciziei Comisiei pentru examinarea cererilor privind acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial din 09 iulie 2015, cu obligarea acesteia de a emite decizia de acordare a permisiunii de utilizare a denumirii oficiale a țării în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI depozit pentru produsele și serviciile incluse în clase CIPS 32 și 35.

La 27 iunie 2016, reclamanta a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând acordarea permisiunii de utilizare a denumirii oficiale a țării în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI depozit pentru produsele și serviciile incluse doar în clasa CIPS 32, întrucât clasa CIPS 35 nu a constituit obiect al deciziei contestate, fiind introdusă în urma unor erori tehnice.

Indică suplimentar ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA că pârâtul neîntemeiat susține că prezenta acțiune a fost depusă tardiv, deoarece termenele de prescripție instituite de Legea contenciosului administrativ au fost respectate, or, întreprinderea nu a cunoscut despre decizia emisă, fiindu-i comunicată abia la 30 noiembrie 2015, când a solicitat-o de sine stătător de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală. Prin urmare, la caz pârâtul nu a respectat obligația de comunicare a deciziei despre refuzul acordării permisiunii, prevăzută expres în art. 11 din Regulamentul privind modul și condițiile de acordare a permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a

statului în marca de produs și/sau de serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1425 din 02 decembrie 2003 - decizia de acordare sau de neacordare a permisiunii, luată de Comisie, semnată de președintele sau vicepreședintele acesteia, se expediază solicitantului în termen de 5 zile de la data adoptării ei. Cererea prealabilă a fost formulată la 29 decembrie 2015, adică în interiorul termenului de 30 de zile, ce curge din ziua de 30 noiembrie 2015, dată la care a primit actul administrativ.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă integral. S-a anulat decizia Comisiei pentru examinarea cererilor privind acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial din 09 iulie 2015, privind refuzul de acordare a permisiunii de folosire a denumirii statului în cererea de înregistrare a mărcii cu numărul de depozit 034784 din 18 martie 2014, cu obligarea Comisiei de a emite decizia de acordare a permisiunii de utilizare a denumirii oficiale a țării în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI depozit pentru produsele și serviciile incluse în clase CIPS 32.

Instanța de judecată a conchis că acțiunea a fost depusă în interiorul termenului de prescripție prevăzut de Legea contenciosului administrativ, deoarece Guvernul RM nu a respectat procedura de expediere a deciziei contestate în adresa solicitantului ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, ultimul făcând cunoștință cu actul administrativ la 30 noiembrie 2015.

Totodată, instanța de fond a invocat că pârâtul, la adoptarea deciziei, urma să se conformeze scopului Regulamentului privind modul și condițiile de acordare a permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau de serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial, să țină cont de funcția pe care o are marca dată de produs în interpretarea și aplicarea temeiurilor acordării sau refuzului de eliberare a permisiunii și să indice în ce mod și cu ce aceasta ar prejudicia imaginea statului, ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă. Prin urmare, nemotivarea soluției denotă ilegalitatea refuzului în acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs, or, Comisia nu a explicat cum poate utilizarea denumirii solicitate să prejudicieze imaginea statului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Guvernul RM, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 2016 și pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

Instanța de apel a constatat că potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 1 al Comisiei pentru examinarea cererilor privind acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial din 26 iunie 2015, s-a decis în unanimitate refuzul în acordarea permisiunii de folosire a denumirii statului în cererea de înregistrare a mărcii cu numărul de depozit Inima Moldovei din 18 martie 2014, deoarece utilizarea mărcii pentru produsele clasei solicitate ar prejudicia imaginea statului. La ședința Comisiei din 26 iunie 2015 a participat și reprezentantul ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, Parasca Dumitru, care a cunoscut despre refuzul în acordarea permisiunii de folosire a denumirii statului. Ulterior, la 09 iulie 2015 a fost adoptată și decizia nr. 1117-371, publicată în BOPI nr. 8/2015 din 31 august 2015, care este un buletin public cu acces la toate persoanele.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău a conchis că data nașterii dreptului la depunerea cererii prealabile a fost cel târziu 31 august 2015, necătând la faptul că ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a cunoscut despre respingerea cererii sale încă la 26 iunie 2015, însă a depus cererea prealabilă abia la 29 decembrie 2015, cu omiterea termenului de 30 zile prevăzut expres în art. 14 din Legea contenciosului administrativ.

La 22 septembrie 2017, ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017 și menținerea hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 2016.

În susținerea recursului, recurenta a invocat aprecierea arbitrară a probelor, precum și interpretarea în mod eronat a legii de către instanța de apel și anume, a Legii contenciosului administrativ, care instituie termene clare pe care trebuie să le respecte subiecții cu drept de sesizare și momentul din care acestea încep să curgă. Astfel, art. 14 alin. (1) din Legea dată stabilește expres că termenul de înaintare a cererii prealabile începe să curgă din momentul comunicării actului, la caz - 30 noiembrie 2015.

Indică ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA că intimatul-pârât Guvernul RM a recunoscut pe parcursul examinării cauzei că a expediat decizia din 09 iulie 2015 doar Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală la 10 iulie 2015 și că nu a comunicat soluția dată solicitantului, în pofida obligației prevăzute în pct. 11 din Regulamentul privind modul și condițiile de acordare a permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau de serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1425 din 02 decembrie 2003, care stipulează că decizia de acordare sau de neacordare a permisiunii, luată de Comisie, semnată de președintele sau vicepreședintele acesteia, se expediază solicitantului în termen de 5 zile de la data adoptării ei.

Afirmă recurenta că nu a avut posibilitatea să afle mai devreme despre actul administrativ contestat, în condițiile în care ședința autorității emitente a avut loc la 26 iunie 2015, zi în care se pretinde că actul i-a fost comunicat verbal reprezentantului, ceea ce nu corespunde realității, pe când actul este datat cu 09 iulie 2015, care nu i-a fost adus la cunoștință de către Comisia pentru examinarea cererilor privind acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale sau istorice a statului în marca de produs și/sau serviciu, precum și în desenul sau modelul industrial.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017 redactată integral, a fost expediată în adresa recurentei ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA la 01 septembrie 2017 (f.d. 246, volumul I).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA la 22 septembrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 15 decembrie 2017, în adresa intimatului Guvernul RM a fost expediată copia recursului declarat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 02 ianuarie 2018, Guvernul RM a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC. Susține intimatul că decizia Comisiei nr. 1117-371 din 09 iulie 2015 a fost publicată în BOPI nr. 8/2015 din 31 august 2015, dată la care a fost

adusă la cunoștința tuturor persoanelor interesate, inclusiv recurente-reclamante ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, argumentele invocate în recurs referindu-se la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut, ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA precum că intimatul-pârât nu a probat faptul că decizia din 09 iulie 2015 a fost comunicată verbal reprezentantului întreprinderii, deoarece contravine materialelor cauzei, care denotă contrariul și anume, lista persoanelor invitate pentru a participa la ședința Comisiei din 26 iunie 2015 și scrisoarea reprezentantului Parasca Dumitru din 11 octombrie 2016, prin care ultimul a confirmat că a participat la ședința din 26 iunie 2015, în cadrul căreia s-a refuzat

acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale a statului în cadrul mărcii INIMA MOLDOVEI, nr. depozit 034784 din 18 martie 2014.

Astfel, decizia Comisiei a fost comunicată verbal tuturor reprezentanților invitați la ședința din 26 iunie 2015, iar la 09 iulie 2015 a fost adoptată decizia nr. 1117-371 de refuz în acordarea permisiunii de folosire a denumirii oficiale a statului în cadrul mărcii, care a fost publicată în BOPI nr. 8/2015 din 31 august 2015 (buletin public), dată la care a fost adusă la cunoștința tuturor persoanelor interesate, inclusiv recurente-reclamante ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA.

Din aceleași considerente nu poate fi reținut nici argumentul recurente precum că a fost în imposibilitate de a cunoaște despre emiterea actului administrativ, deoarece contravine materialelor dosarului.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Efes Vitanta Moldova Brewery” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Efes Vitanta Moldova Brewery” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță